

שפת אמת

מסעי - המסע הפנימי ממצרים לארץ ישראל

הרב אפי ולץ

שפת אמת במדבר פרשת מסעי תרל"ב-תרל"ג

מסעיהם למוצאיהם כו' הלשונות בתחלת הפסוק וסוף הפ' מהופכים. י"ל כי הכתוב תולה המסעות ביצ"מ ונראה שאחר כל המסעות נגמר יציאת מצרים. כי בכל מסע נתרחקו יותר ממצרים עד שבאו לארץ ישראל...

המסעות שנכתבו בתורה מוצאיהם כו' שיש מקומות שאין להם קיום רק ע"י שמתרחק האדם מהם ככל עניני עוה"ז שבטולם זה קיומם. ונק' מסעות שהמסע משם הוא המעלה שע"ז זכו להיות נזכר בתורה ויש להם מקום ועי"ז עצמו מתוקנים להיות נק' מקום לעצמו כנ"ל. וכן צריך כל אדם לזכור בכל דבר כי הוא לצורך השי"ת וכשעושה לשם שמים מקיים הדבר ונותן לו מקום הן דבר טוב או רע בהתרחקו ממנו כנ"ל...

שפת אמת במדבר פרשת מסעי תרס"א

ולכן הוקבע פרשה זו בין המצרים שבימים האלה נסגר הבריחה מבנ"י וצריכין לזכור במסעות האלה להיות נושע תוך המיצר עצמו וע"ז כתיב ולא אמרו אי' ה' כו' המוליך אותנו כו' בארץ צי' כו'. כי בודאי הי' הזמן מוסתר לאותו הדור. אבל אם היו זוכרין ביצ"מ ובמסעות האלה היו נושעים תוך המיצר.

שפת אמת במדבר פרשת מסעי תר"נ

בפסוק כי אתם באים כו' זאת הארץ אשר תפול כו' בנחלה כו' לגבולותי כו'. ובמד' הדור אתם ראו כו' ארץ מאפלי' כו' ע"ש. וכבר בארנו במ"א כי כשנכנסו בנ"י לא"י אז נתגלה בארץ ישראל הקדושה המוכנת לה ... כי בני"י וא"י הם דביקות וחיבור א' וכשבנ"י נכנסו לא"י קבלו הם נשמה יתירה והארץ קיבלה תוספות קדושה דכתיב גוי אחד בארץ.

וכמו שיש זמנים מיוחדים שבתות ויו"ט שמוכנים לנשמה והארה יתירה כך במקומות מוכנים שיתגלה בהם הנשמה וכ"כ נותן נשמה לעם עלי'. לכן כשנכנסו לארץ ישראל קבלו נשמה יתירה.

שפת אמת במדבר פרשת מסעי תרמ"ד

בפסוק זאת הארץ אשר תפול לכם כו' במד' לכם היא ראוי'. דאיתא במד' מטות ג' מתנות זכה בא' זכה בכולן כו' בזמן שהן מתנת שמים ובאים בכח התורה דכ' שבתי וראה תחת השמש כו' לא לקלים המרוץ כו'. פי' העשירות והגבורה מצד הטבע אין בו תועלת. רק אם הוא בכח השורש שלמעלה מן השמש מתנת שמים ובאין בכח התורה כי בכל דבר יש חלק לתורה ואז יש לו קיום. וז"ש אל יתהלל כו' כי אם בזאת כו' השכל וידוע אותי. פי' אם במתנה יש ג"כ התקשרות ודביקות בשורש.

דף מקורות

וזה הי' מתנת ארץ ישראל שהבטיח להם הכתוב זאת הארץ אשר תפול. פי' שכמו שנכנסו למטה לא"י כך נתדבקו בשורש א"י למעלה כ"א במקומו...

וזה הי' מתנת ארץ ישראל שהבטיח להם הכתוב זאת הארץ אשר תפול. פי' שכמו שנכנסו למטה לא"י כך נתדבקו בשורש א"י למעלה כ"א במקומו כמ"ש המד' לכם הוא ראוי. ולזה היו הגורלות שהראו משמים לכל אחד חלק המיוחד לו והי' מתנה למעלה ולמטה. וכן מבקשים שתעלנו לארצנו ותטענו בגבולנו פי' חלק השורש שלמעלה.

שפת אמת במדבר פרשת מסעי תרמ"ג

כי כל דבר שצריך תולדה חדשה צריך להיות מקודם הביטול אליו ית'. וזהו הכח הוא רק בישראל כמ"ש אתם המעט ממעיסין עצמכם וכשהיו בני"י בארץ ביטלו עצמם ואת הארץ ואז נעשה נחלת ה' כי זהו ענין ארץ ישראל דלית לה מגרמה כלום.